

του τούδε περιτρόμους ἵππους τῆς ἀμάξης τῆς, ἐνῷ αὕτη ἤλανε εἰς βεβαίαν καταστροφήν, ἃν ὁ Γεώργιος δὲν τοὺς ἀνεχάιτιζεν. Ἡ εὐγνωμοσύνη τῆς διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην ἤνοιξε σχέσεις μὲ τὴν οἰκογένειάν τῆς. Ἄλλ' ἂν καὶ ὁ Γεώργιος τὴν ἡγάπα πολὺ, καὶ ἀντηγαπᾶτο παρ' αὐτῆς, ἦτο ὅμως πολὺ μετριοφρων ἢ ὥστε νὰ τὴν ζητήσῃ παρὰ τῶν γονέων τῆς ἐνῷ ἦτο τόσον ἀνωτέρας θέσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀπὸ αὐτόν. Ὁ γέρον ὅμως Στρατηγὸς κατὰ τύχην ἀνεκάλυψε τὸ μυστικὸν καὶ πάραυτα μετέβη εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἐνήργησεν ὥστε συνήνεσαν εἰς τὸ συνοικέσιον.

Ὁ γάμος τοῦ Γεωργίου ἐστάθη εὐτυχής. Ἡ Ἰωάννα ἦτο ἀφωσιωμένη εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τοὺς γονεῖς του, οὐδ' οὐδόλως κατεφρόνει διὰ τὴν πενίαν των.

Καὶ νῦν ἔφθασεν ἡ ἡμέρα, διὰ νὰ βαπτισθῇ τὸ πρῶτόν των τέκνον.

Ὁ γέρον Βράουν καὶ ἡ σύζυγός του ἦλθον ἐπὶ τῆς ἀμάξης τοῦ Στρατηγοῦ ἐνδεδυμένοι τὰ κάλλιστα αὐτῶν ἐορτάσιμα ἐνδύματα καὶ ὠδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τοῦ Στρατηγοῦ, μεθ' οὗ παρέμειναν ἐπὶ μίαν ὥραν συσκεπτόμενοι. Ὅτε ἐξῆλθον, ὁ Γεώργιος καὶ ἡ σύζυγός του κατέβησαν μετὰ χαρᾶς νὰ τοὺς ὑποδεχθῶν.

Ἡ κ. Βράουν ἐδίστασε νὰ πλησιάσῃ τὴν νύμφην τῆς, ἥτις ἦτον ἐνδεδυμένη πολυτελῶς μετὰ ξίνα ἐνδύματα, ἀλλ' ἡ Ἰωάννα τὴν ἐνηγκαλίσθη μὲ ἀγάπην.

Ἡ γραῖα ἐζήτησε νὰ ἴδῃ τὸν ἔγγονόν τῆς, καὶ ὅτε ἦλθεν ἡ ὥρα, αὐτὴ τὸν ἔφερεν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς εἰς τὴν κολυμβήθραν. Ἐκεῖ ἐθαπτίσθη λαβὼν τὸ ὄνομα Γεώργιος Φρειδερίκος, Γεώργιος μὲν διὰ τὸν κ. Βράουν, καὶ Φρειδερίκος διὰ τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Στρατηγὸν φὸν Βράουν Βέδελ.

Μετὰ τὴν τελετὴν ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι μετέβησαν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Στρατηγοῦ καὶ παρεκάθισαν εἰς τὸ συμπόσιον. Ὁ γέρον Βράουν μὲ τὴν σύζυγόν του ἐκάθισαν ἐκατέρωθεν τοῦ Δημάρχου τοῦ Μαγδεβούργου.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος ὁ γέρον Στρατηγὸς ἡγέρθη ἐκ τῆς θέσεώς του, πάντες δ' ἐσιώπησαν περιμένοντες.

— Πρὶν ἢ προτείνω πρόποσιν,» εἶπε, «πρέπει νὰ σοὶ ἐκφράσω, Γεώργιε Βράουν, ἐνώπιον τῶν φίλων τούτων, ἓνα προσφιλῆ καὶ διακαῆ πόθον μου. Πρὸ τίνος καιροῦ σοὶ ἀνέφερα περὶ τούτου, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησας νὰ συναινέσῃς, σήμερον, πάλιν σοὶ λέγω, Γεώργιε, γενοῦ υἱός μου.»

Ὁ Γεώργιος ἀνεπὶδῆσε καὶ ἐνηγκαλίσθη τὸν γέροντα.

«Εἴμαι υἱός σας,» εἶπε μετὰ συγκινήσεως· «σᾶς τιμῶ καὶ σᾶς ἀγαπῶ ὥς υἱός, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἀλλάξω τὸ ὄνομα, ὅπερ μοὶ ἔδωκεν ὁ πατήρ μου.

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΥΤΟΧΘΟΝΕΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ.

Οἱ αὐτόχθονες τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, οἵτινες πρὸ διακοσίων ἢ τριακοσίων ἐτῶν ἐκάλυπτον ὅλην τὴν μεγάλην ἐκείνην Ἠπαιρον, σήμερον δὲν εἶναι παρ' ὀλίγαι ἐκατοντάδες χιλιάδων καθ' ὅλην τὴν Βόρειον καὶ Κεντρικὴν Ἀμερικὴν.

Αὐτόχθονες Ἀμερικανοὶ
ταξιδεύοντες.

Μυριάδες αὐτῶν ἐφανεύθησαν μαχόμενοι κατὰ τῶν Εὐρωπαίων κατακτητῶν τῆς χώρας, ἄλλοι δὲ ἐκοντωθέντες ἀπὸ τὰς γαίας των κατέφυγον εἰς τὰ ὄρη καὶ τὰς ἀκατοικήτους πεδιάδας τῶν Δυτικῶν Πολιτειῶν, ὅπου ζῶσιν ἀκριβῶς ὅπως οἱ προπάτορές των ἔζησαν, διὰ τοῦ κυνηγίου καὶ τῆς ἀλιείας, ἢ καλλιεργοῦντες ὀλίγα σπρέμματα ἀραβοσίτου. Αἱ φυλαὶ αὗται

αἰτνές ποτε ἦσαν περίπου

500, ἐκάστη μὲ τὴν ἰδικήν

τῆς διάλεκτον, οὐδέποτε ἔκτισαν πόλεις ἢ οἰκίας, ἀλλὰ κατῴκουν εἰς σκηνὰς ἢ καλύβας καθὼς ἐκείνην, τὴν ὁποίαν βλέπετε ἐν τῇ ἐνώπιόν σας εἰκόνι, οὕτω δὲ ὁλόκληρον χωρίον ἡδύνατο νὰ μεταφερθῇ εἰς νέαν τοποθεσίαν, ὅσakis ἐπρόκειτο νὰ εὗρωσι καλλίτερον κυνήγιον ἢ ἀλιείαν.

Τὸ χρῶμα τῶν αὐτοχθόνων Ἀμερικανῶν εἶναι διάφορον εἰς διάφορα μέρη τῆς χώρας, ἄλλαι μὲν φυλαὶ ἔχουσι χρωματισμὸν κλίνοντα πρὸς τὸν τῶν Εὐρωπαίων, μὲ ξανθὴν κόμην καὶ ὀφθαλμοὺς γαλανοὺς, ἄλλοι δὲ εἶναι σχεδὸν μέλανες, ἀλλ' αἱ πλεῖσται κλίνουν πρὸς τὸ χαλκόχρην, μὲ ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ βαθεῖς κόμην μέλαιναν καὶ εὐθείαν καὶ προεξέχοντα ὅστ' αὐτῶν παρειῶν.